

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 29 prill 2021
Nr. ref.:AGJ1760/21

AKTGJYKIM

në

rastin nr. KI20/21

Parashtrues

Violeta Todorović

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Kolegjit të Apelit të
Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës
për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit,
nr. AC-I-16-0122, të 1 tetorit 2020**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare, dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Violeta Todorović, nga Graçanica, të cilën e përfaqëson Vlastimir Petrović, avokat nga Graçanica (në tekstin e mëtejme: parashtruesja e kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesja e kërkesës e konteston Aktvendimin [nr. AC-I-16-0122] e 1 tetorit 2020 të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Apelit) lidhur me Aktgjykimin [nr. AC-I-16-0122] e 4 tetorit 2019 të Kolegjit të Apelit.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktvendimit të kontestuar, përmes së cilit pretendohet se parashtrueses së kërkesës i janë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të saj të garantuara me nenet 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 32 [E Drejta për Mjete Juridike] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) dhe nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) e 13 (E drejta për zgjidhje efektive) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 (Procedimi i kërkesës) dhe 47 (Kërkesa individuale) të Ligjit dhe në rregullin 32 (Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve) të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 26 janar 2021, parashtruesja e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 1 shkurt 2021, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Safet Hoxha gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Bajram Ljatifi, (kryesues), Remzije Istrefi-Peci dhe Nexhmi Rexhepi.
7. Më 2 shkurt 2021, Gjykata njoftoi parashtruesen e kërkesës dhe Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: DHPGJS) për regjistrimin e kërkesës.
8. Më 23 shkurt 2021, Gjykata njoftoi AKP-në për regjistrimin e kërkesës dhe njoftoi këtë të fundit se mund të paraqesë komente, nëse ka, lidhur me kërkesën e parashtrueses.
9. Më 23 shkurt 2021, Gjykata kërkoi nga DHPGJS dosjen e plotë të lëndës.
10. Më 1 mars 2021, Gjykata pranoi dosjen e plotë të lëndës nga DHPGJS.

11. Më 13 prill 2021, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës pranueshmërinë e kërkesës.
12. Në të njëjtën ditë, Gjykata votoi, njëzëri, që kërkesa është e pranueshme dhe se:
 - i) ka pasur shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës dhe nenit 6 [E drejta për një proces të rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; ii) shpalli të pavlefshëm, në raport me parashtruesen e kërkesës, Aktvendimin [nr. AC-I-16-0122] e 1 tetorit 2020 të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, dhe Aktgjykimin [nr. AC-I-16-0122] e 4 tetorit 2019 të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës; si dhe iii) ktheu Aktvendimin [nr. AC-I-16-0122] e 1 tetorit 2020 të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, dhe Aktgjykimin [nr. AC-I-16-0122] e 4 tetorit 2019 të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës, për rishqyrtim në pajtim me Aktgjykimin e kësaj Gjykate.

Përmbledhja e fakteve

13. Nga faktet e lëndës rezulton se parashtruesja e kërkesës nga viti 1990, kishte qenë e punësuar në ndërmarrjen shoqërore “Yumco” në Fushë-Kosovë (në tekstin e mëtejme: N. Sh. “Yumco”).
14. Më 16 nëntor 2006, N. Sh. “Yumco” ishte privatizuar.
15. Më 7, 8 e 9 nëntor 2013, Agjencia Kosovare e Privatizimit (në tekstin e mëtejme: AKP) kishte publikuar në media listën përfundimtare të të punësuarve me të drejta legjitime në N. Sh. “Yumco”. Parashtruesja e kërkesës nuk ishte e përfshirë në këtë listë.
16. Më 29 nëntor 2013, parashtruesja e kërkesës kishte paraqitur ankesë në DHPGJS lidhur me listën përfundimtare të të punësuarve të N. Sh. “Yumco”, duke kërkuar që emri i saj të përfshihet në listën e të punësuarve me të drejtë në pagesë të pjesës së 20% të të ardhurave nga N. Sh. “Yumco”.
17. Më 24 maj 2016, Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Specializuar) përmes Aktgjykimit [C-II-13-0444] e refuzoi ankesën e parashtrueses së kërkesës si të pabazuar, pasi erdhi në përfundim se ajo kishte qenë e punësuar në N. Sh. “Yumco” nga 1 shtatori 1990 deri më 1 nëntor 1997, kur edhe ishte ndërprerë marrëdhënia e punës në N. Sh. “Yumco” përmes Aktvendimit [M.202] të 1 nëntorit 1997. Andaj, Kolegji i Specializuar arsyetoi se pasi që ankuesja nuk kishte dorëzuar librezën e punës, Kolegji i Specializuar nuk ishte në gjendje që plotësisht të vërtetojë gjendjen faktike, respektivisht, a ka qenë ankuesja e punësuar në N. Sh. “Yumco” pas vitit 1997.
18. Më 15 qershor 2016, kundër Aktgjykimit të lartcekur të Kolegjit të Specializuar, parashtruesja e kërkesës paraqiti ankesë në Kolegjin e Apelit, duke pretenduar shkelje të procedurës kontestimore, konstatim të gabuar të gjendjes faktike dhe shkelje të së drejtës materiale. Parashtruesja e kërkesës, pretendonte se ajo ishte pjesë e N. Sh. “Yumco” edhe pas vitit 1997, duke theksuar se më 16 gusht 1998,

në bazë të ndryshimit të statusit, ishte regjistruar në regjistrin e “HK KP Yumco Vranje”, nën numrin [M. 18022], por përkundër ndryshimeve statusore të bëra me bashkimin e ndërmarrjeve, ankuesja ka vazhduar të punojë në të njëjtin vend të punës, në të njëjtën makineri për qepje në ambientet e ndërtesës së fabrikës “Yumco” në Fushë-Kosovë.

19. Më 4 tetor 2019, Kolegji i Apelit përmes Aktgjykimit [Ac-I-16-0122], e hodhi poshtë ankesën e parashtrueses së kërkesës si të paafatshme. Lidhur me këtë, Kolegji i Apelit arsyetoi se *“Nga shkresat e lëndës, respektivisht, nga fletëkthesa me të cilën është pranuar aktgjykimi i kontestuar, Kolegji i Apelit vërteton faktin që aktgjykimi [C-II-13-0444] i DHPGJS-së është pranuar nga ana e ankueses më 3 mars 2016 dhe sipas mjetit juridik të të njëjtit aktvendim, është paraparë që mund të paraqitet ankesa në afat prej 21 ditëve. Në rastin konkret, ankuesja ka pasur të drejtë të paraqitjes së ankesës deri më 24 mars 2016, derisa ankesa është parashtruar më 15 qershor 2016, që tregon që është paraqitur jashtë afatit të përcaktuar me ligj, prandaj, Kolegji i Apelit, ankesën e ankueses e hedh poshtë si të paraqitur pas afatit”*.
20. Më 21 tetor 2019, parashtruesja e kërkesës në Kolegjin e Apelit kishte paraqitur një kërkesë për përmirësimin e gabimit të qartë teknik, të Aktgjykimit [Ac-I-16-0122] të Kolegjit të Apelit, të 4 tetorit 2019, duke pretenduar se Aktgjykimin [C-II-13-0444] të Kolegjit të Specializuar, të 24 majit 2016 e kishte pranuar më 3 qershor 2016, derisa ankesën kundër këtij Aktgjykimi në Kolegjin e Apelit e ka parashtruar më 15 qershor 2016, brenda afatit prej 21 ditëve. Andaj, Kolegji i Apelit në Aktgjykimin [Ac-I-16-0122] të 4 tetorit 2019, gabimisht kishte konstatuar se parashtruesja e kishte pranuar Aktgjykimin [C-II-13-0444] të Kolegjit të Specializuar, më 3 mars 2019 pasi në këtë datë, Aktgjykimi i lartcekur i Kolegjit të Specializuar ende nuk ishte nxjerrë. Andaj, ajo kërkoi nga Kolegji i Apelit që të përmirësoj këtë gabim dhe që të pranoj kërkesën dhe ajo të përfshihet në listë të përfituesve të 20% nga privatizimi N. Sh. “Yumco”.
21. Më 1 tetor 2020, Kolegji i Apelit përmes Aktvendimit [Ac-I-16-0122], e hodhi poshtë kërkesën e parashtrueses së kërkesës si të papranueshme. Lidhur me këtë, Kolegji i Apelit arsyetoi në Aktgjykimin [Ac-I-16-0122] të 4 tetorit 2019, theksohet se data e pranimit të Aktgjykimit të [C-II-13-0444] Kolegjit të Specializuar nga parashtruesja e kërkesës është 3 marsi 2016. Lidhur me këtë, Kolegji i Apelit, përmes Aktvendimit [Ac-I-16-0122] të 1 tetorit 2020, theksoi se kjo ka qenë e pamundur pasi që Aktgjykimi i Kolegjit të Specializuar [C-II-13-0444] është marrë më 24 maj 2016. Andaj, Kolegji i Apelit përmes Aktvendimit [Ac-I-16-0122] të 1 tetorit 2020, vjen në përfundim që deklaratat e parashtrueses së kërkesës që Aktgjykimi i Kolegjit të Specializuar është pranuar nga parashtruesja më 3 qershor 2016, janë të sakta. Por, megjithatë, Kolegji i Apelit përmes Aktvendimit [Ac-I-16-0122] të 1 tetorit 2020, theksoi se Aktgjykimi i Kolegjit të Apelit [Ac-I-16-0122] i 4 tetorit 2019, është përfundimtar. Prandaj, sipas praktikës gjyqësore të DHPGJS-së, vendimet e marra nga ana e Kolegjit të Apelit janë përfundimtare dhe të plotfuqishme dhe nuk mund të rishikohen nga Kolegji i Apelit.

Pretendimet e parashtrueses së kërkesës

22. Parashtruesja e kërkesës pretendon se aktvendimi i kontestuar ka shkelur të drejtat dhe liritë themelore të saj të garantuara me nenet 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 32 [E Drejta për Mjete Juridike] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës dhe nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) e 13 (E drejta për zgjidhje efektive) të KEDNJ-së.
23. Parashtruesja e kërkesës pretendon se pasi ajo nuk ka qenë e kënaqur me Aktgjykimin e Kolegjit të Specializuar [C-II-13-0444] të 24 majit 2016, *“më 15 qershor 2016, ka ushtruar ankesë në kohë në Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme – Kolegjit të Apelit që ta fusin në listën përfundimtare të punëtorëve të NSH “Yumko” që të fitoj të drejtën në pjesën e 20% nga privatizimi. Por, Kolegji i Apelit nxori Aktgjykimin [AC-I-16-0122] të 4 tetorit 2019, “me të cilin në paragrafin IV të dispozitivit të aktgjyimit, ankesa e Violeta Todorović (A0004), është hedhur poshtë si e paafatshme, derisa në arsyetimin e të së njëjtit aktgjykim në faqe 12, thuhet që ankesa e Violeta Todorovićit refuzohet si e pabazuar”.*
24. Si pasojë e kësaj, parashtruesja thekson se ka bërë *“kërkesë për përmirësim të gabimit kardinal në aktgjykimin përfundimtar C-II-13-0444 të cilin Violeta Todorović e ka pranuar, siç thuhet më 3 mars 2016, që është e pamundur sepse aktgjykimi është marrë më 24 maj 2016, domethënë 2 muaj më vonë, d.m.th. është e palogjikshme që aktgjykimi më parë të dorëzohet e pastaj të merret. Këtë aktgjykim pala e ka pranuar më 3 qershor 2016”.* Megjithatë, ajo thekson se Kolegji i Apelit përmes Aktvendimit të 1 tetorit 2020, ka refuzuar kërkesën e saj si të papranueshme. Andaj, këto veprime sipas parashtrueses së kërkesës kanë shkelur dispozitat e procedurës kontestimore dhe dispozitave kushtetuese të neneve 24, 31, 32 dhe 54 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së.
25. Lidhur me këtë, parashtruesja e kërkesës pretendon se *“Gjykatat e shkallëve më të ulëta, në aktgjykimet e veta nuk kanë qenë të kujdesshme sipas detyrës zyrtare në obligimet dhe detyrat e veta, kështu që ka ardhur deri tek gabimi i qartë kardinal kur nuk ka vlerësuar ankesën edhe pse ka qenë e qartë që nuk [është] e mundur të ushtrohet ankesa në aktgjykim para se që është marrë vet aktgjykimi”.*
26. Andaj, parashtruesja e kërkesës kërkon nga Gjykata që: (i) të shpallë kërkesën e saj të pranueshme; (ii) të vendos që ka pasur shkelje të *“nenit 24 i cili përshkruan që çdokush është i barabartë para ligjit, nenit 31 i cili përshkruan që çdokush ka të drejtë në gjykim të drejtë dhe të paanshëm në periudhë të caktuar, nenit 32 i cili përshkruan të drejtën në mjet juridik dhe neni 54 i cili përshkruan të drejtën në mbrojtje gjyqësore”.* dhe (iii) të shpallë të pavlefshëm Aktvendimin e Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme [AC-I-16-0122] të 1 tetorit 2020, dhe të kthej rastin në rishqyrtim në DHPGJS.

Pranueshmëria e kërkesës

27. Gjkata së pari shqyrton nëse janë përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe Rregullore të punës.
28. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

29. Gjykata gjithashtu më tej i referohet kriterëve të pranueshmërisë, siç specifikohen më tej në Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata së pari i referohet neneve 47 (Kërkesa individuale), 48 (Saktësimi i kërkesës) dhe 49 (Afatet) të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47 (Kërkesa individuale)

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individ i mund të ngre kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

Neni 48 (Saktësimi i kërkesës)

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

Neni 49 (Afatet)

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor[...].”

30. Për sa i përket përmbushjes së këtyre kriterëve, Gjykata fillimisht thekson se parashtruesja e kërkesës është palë e autorizuar, e cila konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktvendimin [nr. AC-I-16-0122] e 1 tetorit 2020 të Kolegjit të Apelit, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Parashtruesja e kërkesës gjithashtu i ka sqaruar të drejtat dhe liritë themelore që pretendon se i janë shkelur, në pajtim me kërkesat e nenit 48 të

Ligjit dhe e ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatet e përcaktuara në nenin 49 të Ligjit.

31. Gjykata gjithashtu konstaton se kërkesa e parashtrueses së kërkesës i plotëson kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara përmes paragrafit (1) të rregullit 39 të Rregullores së punës dhe se e njëjta nuk mund të shpallet e papranueshme mbi bazën e kushteve të përcaktuara përmes paragrafit (3) të rregullit 39 të Rregullores së punës. Gjykata gjithashtu thekson se kërkesa nuk është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, siç është përcaktuar në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës, prandaj ajo duhet deklaruar e pranueshme dhe duhet të shqyrtohen meritat e saj.

Dispozitat relevante ligjore

Ligji nr. 04/L-033 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit

Nenin 10

Aktgjykimet, Aktvendimet dhe Apelet

[...]

“6. Pala ka të drejtë të apelojë ndaj aktgjyimit apo aktvendimit të gjyqtarit të vetëm, nën-kolegjit apo Kolegjit të Specializuar – apo ndaj gjykatës që ka kompetencë mbi një kërkesë, lëndë, procedurë apo rast sipas paragrafit 4. të nenit 4 të këtij Ligji – tek Kolegji i Apelit, duke parashtruar apelin tek Kolegji i Apelit dhe duke dorëzuar atë parashtrësë tek palët tjera brenda njëzetënjë (21) ditësh. Apeli parashtrohet edhe para gjykatës, Kolegjit të Specializuar, nën-kolegjit apo gjyqtarit që ka nxjerrë aktvendimin apo aktgjykimin në fjalë, brenda të njëjtës periudhë njëzetënjë (21) ditësh. Ky afat fillon të llogaritet prej mesnatës në atë ditë kur gjyqtari i vetëm, nën-kolegji, Kolegji i Specializuar apo gjykata i ka dorëzuar aktvendimin apo aktgjykimin në fjalë palëve me shkrim. Kolegji i Apelit refuzon apelin nëse pala dështon ta parashtrojë atë brenda periudhës së përcaktuar kohore”.

Meritat

32. Gjykata rikujton se parashtruesja e kërkesës nga viti 1990 kishte qenë e punësuar në N.Sh. “Yumco”. Pasi kjo e fundit ishte privatizuar, AKP kishte publikuar në media listën përfundimtare të të punësuarve me të drejta legjitime në N. Sh. “Yumco” në të cilën listë, parashtruesja e kërkesës nuk ishte e përfshirë. Andaj, parashtruesja e kërkesës kishte paraqitur ankesë në DHPGJS lidhur me listën përfundimtare të të punësuarve të N. Sh. “Yumco” duke kërkuar që emri i saj të përfshihet në listën e të punësuarve me të drejtë në pagesë të pjesës së 20% të të ardhurave. Më 24 maj 2016, Kolegji i Specializuar përmes Aktgjyimit [C-II-13-0444] refuzoi ankesën e parashtrueses së kërkesës si të pabazuar, pasi erdhi në përfundim se ajo kishte qenë e punësuar në N. Sh. “Yumco” nga 1 shtatori 1990 deri më 1 nëntor 1997, kur edhe i ishte ndërprerë marrëdhënia e punës. Më 15 qershor 2016, kundër Aktgjyimit të lartcekur të Kolegjit të Specializuar, parashtruesja e kërkesës paraqiti ankesë në Kolegjin e Apelit, duke pretenduar se ajo ishte pjesë e N.Sh. “Yumco” edhe pas vitit 1997. Më 4 tetor 2019, Kolegji i Apelit përmes Aktgjyimit [AC-I-16-0122], e hodhi poshtë

ankesën e parashtrueses së kërkesës si të paafatshme, duke theksuar se Aktgjykimi [C-II-13-0444] i 24 majit 2016, i Kolegjit të Specializuar ishte pranuar nga parashtruesja e kërkesës më 3 mars 2016 dhe sipas mjetit juridik të të njëjtit Aktvendim, është paraparë që mund të paraqitet ankesa në afat prej 21 ditëve. Megjithatë, ankesa është parashtruar më 15 qershor 2016, që tregon që është paraqitur jashtë afatit të përcaktuar me ligj.

33. Më 21 tetor 2019, parashtruesja e kërkesës, në Kolegjin e Apelit, kishte paraqitur një kërkesë për përmirësimin e gabimit të qartë teknik, të Aktgjykimit [Ac-I-16-0122] të Kolegjit të Apelit, të 4 tetorit 2019, duke pretenduar se Aktgjykimin [C-II-13-0444] e Kolegjit të Specializuar, të 24 majit 2016 e kishte pranuar më 3 qershor 2016, derisa ankesën kundër këtij Aktgjykimi në Kolegjin e Apelit e ka parashtruar më 15 qershor 2016, brenda afatit prej 21 ditëve. Më 1 tetor 2020, Kolegji i Apelit përmes Aktvendimit [Ac-I-16-0122], e hodhi poshtë kërkesën e parashtrueses së kërkesës si të papranueshme duke shtuar se Aktgjykimi i Kolegjit të Apelit [Ac-I-16-0122] i 4 tetorit 2019, është përfundimtar, edhe pse erdhi në përfundim që deklaratat e parashtrueses së kërkesës që Aktgjykimi i Kolegjit të Specializuar është pranuar nga parashtruesja, më 3 qershor 2016, ishin të sakta.
34. Andaj, parashtruesja e kërkesës pretendon para Gjykatës se Kolegji i Apelit ka pasur detyrim ligjor që të trajtojë ankesën e parashtrueses së kërkesës ndaj Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar pasi e njëjta është paraqitur brenda afatit ligjor duke pasur parasysh që ajo Aktgjykimin e Kolegjit të Specializuar e kishte pranuar më 3 qershor 2016, ndërsa ankesën e kishte dorëzuar më 15 qershor 2016, pra brenda afatit 21 ditor të përcaktuar me ligj. Megjithatë, Kolegji i Apelit përmes Aktgjykimit [Ac-I-16-0122], e hodhi poshtë ankesën e parashtrueses së kërkesës si të paafatshme ndërsa pas kërkesës për përmirësimin e gabimit të qartë teknik, të Aktgjykimit [Ac-I-16-0122] të Kolegjit të Apelit, të 4 tetorit 2019, Kolegjit të Apelit përmes Aktgjykimit [Ac-I-16-0122] të 4 tetorit 2019, edhe pse erdhi në përfundim që deklaratat e parashtrueses së kërkesës që Aktgjykimi i Kolegjit të Specializuar është pranuar nga parashtruesja më 3 qershor 2016, ishin të sakta, vendosi se ajo nuk mund të përmirësonte një vendim përfundimtar të Kolegjit të Apelit. Një qëndrim i tillë, sipas mendimit të parashtrueses së kërkesës, është në kundërshtim me obligimet e gjykatës që rasti i saj të shqyrtohet në merita nga Kolegji i Apelit dhe me këtë kishte ardhur deri te shkelja e nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
35. Gjykata vëren se bazuar në faktet e lartcekura dhe pretendimet e paraqitura nga parashtruesja e kërkesës, thelbi i pretendimeve të parashtrueses së kërkesës ndërlidhet me të drejtë për “qasje në gjykatë” si pjesë përbërëse e të drejtave të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së.
36. Gjykata i referohet dispozitave përkatëse të Kushtetutës dhe të KEDNJ-së:

Neni 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]:

“Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.

Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj”.

Neni 6 (E drejta për një proces të rregullt) i KEDNJ-së:

“1. Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdo akuze penale në ngarkim të tij. Vendimi duhet të jepet publikisht, por prania në sallën e gjykatës mund t'i ndalohe shtypit dhe publikut gjatë tërë procesit ose gjatë një pjese të tij, në interes të moralit, të rendit publik ose sigurisë kombëtare në një shoqëri demokratike, kur kjo kërkohet nga interesat e të miturve ose mbrojtja e jetës private të palëve në proces ose në shkallën që çmohet tepër e nevojshme nga gjykata, kur në rrethana të veçanta publiciteti do të dëmtonte interesat e drejtësisë”.

[...]

3. Çdo i akuzuar për një vepër penale ka të drejtat minimale të mëposhtme:
[...]

(c) të mbrohet vetë ose të ndihmohet nga një mbrojtës i zgjedhur prej tij, ose në qoftë se ai nuk ka mjete të mjaftueshme për të shpërblyer mbrojtësin, t'i mundësohet ndihma ligjore falas kur këtë e kërkojnë interesat e drejtësisë”.

37. Gjykata gjithashtu përsërit se në pajtim me nenin 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës *“[Të drejtat e njeriut dhe liritë themelore të garantuara me këtë Kushtetutë, interpretohen në harmoni me vendimet gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut”.*
38. Në këtë drejtim, Gjykata së pari vëren se praktika gjyqësore e GJEDNJ-së dhe e Gjykatës vazhdimisht konsideron se drejtësia e procedurës vlerësohet në bazë të procedurës si tërësi (shih rastin e Gjykatës KI62/17, parashtruese: *Enine Simnica*, Aktgjykim i 29 majit 2018; shih gjithashtu, Aktgjykimi i GJEDNJ-së, *Barbera, Messeque dhe Jabardo kundër Spanjës*, Aktgjykim i 6 tetorit 1988, paragrafi 68). Prandaj, në procedurën e vlerësimit të bazës së pretendimeve të parashtrueses së kërkesës, Gjykata do t'u përmbahet këtyre parimeve.
39. Rrjedhimisht, Gjykata do të shqyrtojë pretendimet e parashtrueses së kërkesës në lidhje me të drejtën e “qasjes në gjykatë”, si një nga parimet e një gjykimi të drejtë në pajtim me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së.

Parimet e përgjithshme lidhur me “qasjen në gjykatë”

40. Së pari, Gjykata rikujton se në e rastin KI62/17, cituar më lart, dhe rastin e GJEDNJ-së *Golder kundër Mbretërisë së Bashkuar*, kanë konstatuar se “e drejta e qasjes në gjykatë përbën një element që është i pandarë në të drejtën e përcaktuar në nenin 6 paragrafi. 1. Neni 6 para. 1 u siguron të gjithëve të drejtën për të iniciuar procedurë për përcaktimin e të drejtave dhe detyrimeve të tij civile pranë një gjykate ose tribunali. Në këtë mënyrë, ky nen përfshin “të drejtën për një gjykatë”, nga e cila e drejta e qasjes, përkatësisht e drejta për të filluar procedura pranë gjykatave në çështjet civile, përbën vetëm një aspekt të kësaj të drejte”. (shih rastet e Gjykatës KI62/17, cituar më lart, paragrafi 50, dhe rastin e K224/19, parashtrues *Islam Krasniqi*, Aktgjykim i 10 dhjetorit 2020, paragrafi 34. Shih gjithashtu, rastin e GJEDNJ *Golder kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Aktgjykim i 21 shkurtit 1975, paragrafët 28-36).
41. Gjykata në këtë kontekst thekson se e “drejta në gjykatë”, si pjesë përbërëse e të drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, siç garantohet me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6.1 të KEDNJ-së, përcakton që palët në procedurë duhet të kenë një mjet efektiv juridik që ua mundëson mbrojtjen e të drejtave të tyre civile (shih rastin K224/19, cituar më lart, paragrafi 35; shih gjithashtu, e GJEDNJ-së, *Bëlesh dhe të tjerët kundër Republikës Çeke*, Aktgjykim i 12 nëntorit 2002, paragrafi 49; dhe *Naït-Liman kundër Zvicrës*, Aktgjykim i 15 marsit 2018, paragrafi 112).
42. Përveç kësaj, në rastin *Kreuz kundër Polonisë*, GJEDNJ-ja deklaroi e drejta për gjykim të drejtë, “u siguron të gjithëve të drejtën për të paraqitur kërkesë në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij civile pranë një gjykate ose tribunali. Në këtë mënyrë, kjo dispozitë përmban “të drejtën në gjykatë”, të drejtën e qasjes, si një parim që në të vërtetë mundëson përfitim nga garancitë e mëtejshme të parashtruara në paragrafin 1 të nenit 6 (shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së: *Kreuz v Polonia*, Aktgjykim i 20 prillit 1998 paragrafi 52).
43. Për më tepër, Gjykata ka theksuar se KEDNJ nuk synon të garantojë të drejtat që janë “teorike dhe iluzore”, por të drejtat që janë “praktike dhe efektive” (shih rastin KI224/19, cituar më lart, paragrafi 39). Prandaj, në pajtim me praktikën gjyqësore të Gjykatës dhe GJEDNJ-së, e drejta e qasjes në gjykatë nuk nënkupton vetëm të drejtën për të filluar procedurat pranë një gjykate, por, me qëllim që e drejta e qasjes në gjykatë të jetë efektive, individit duhet të ketë gjithashtu një mundësi të qartë dhe reale për të kontestuar vendimin që shkel të drejtat e tij/saj. Me fjalë të tjera, e drejta e qasjes në gjykatë nuk shterohet vetëm në të drejtën për të filluar procedurën në gjykatë, por kuptimi i saj është shumë më i gjerë pasi që përfshin të drejtën për “zgjidhjen” e mosmarrëveshjes nga gjykata kompetente (shih rastin KI62/17, cituar më lart, paragrafi 55).
44. Gjykata më tej thekson se e drejta për qasje në gjykatë nuk është absolute, por mund t’i nënshtrohet kufizimeve, pasi që nga vetë natyra e saj kërkon rregullim nga shteti, i cili gëzon një liri të caktuar vlerësimi në këtë drejtim.
45. Megjithatë, çdo kufizim i të drejtës së qasjes në gjykatë nuk duhet të kufizojë ose zvogëlojë qasjen e një personi në atë mënyrë apo në një masë të tillë që të dëmtohet vetë thelbi i “së drejtës në gjykatë”. Kufizimet e tilla nuk do të jenë të

pajtueshme nëse ato nuk ndjekin një qëllim legjitim ose nëse nuk ekziston një raport i arsyeshëm i proporcionalitetit midis mjeteve të përdorura dhe qëllimit që dëshirohet të arrihet (shih rastin e Gjykatës KI62/17, cituar më lart, paragrafi 58, dhe rastet e GJEDNJ-së: *Sotiris dhe Nikos Koutras ATTEE kundër Greqisë*, Aktgjykim i 16 nëntorit 2000, para. 15, dhe *Bëlesh dhe të tjerët kundër Republikës Çeke*, Aktgjykim i 12 nëntorit 2002, paragrafi, 61).

46. Prandaj, Gjykata konsideron se kufizimet nuk do të jenë në pajtim me të drejtën për një gjykim të drejtë, të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së nëse, a) nuk ndjekin një qëllim legjitim; dhe b) nëse nuk ka një marrëdhënie të arsyeshme të proporcionalitetit midis mjeteve të përdorura dhe qëllimit të kërkuar (shih rastin e Gjykatës KI62/17, cituar më lart, paragrafi 59).

Zbatimi i këtyre parimeve dhe garancive në rastin aktual

47. Gjykata vëren se parashtruesja e kërkesës në rastin konkret ka pasur qasje në gjykatë, konkretisht në Kolegjit të Specializuar dhe në Kolegjin e Apelit, por vetëm deri në momentin e dorëzimit të ankesës ndaj Aktgjykimit [C-II-13-0444] të Kolegjit të Specializuar, të 24 majit 2016.
48. Kjo pasi, fakti i thjeshtë se parashtruesja e kërkesës kishte mundësi ligjore për t'ia parashtruar këtë kërkesë Kolegjit të Specializuar nuk çon domosdoshmërisht drejt përmbushjes së të drejtës së qasjes në gjykatë që rrjedh nga neni 31 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së. Prandaj, mbetet të përcaktohet nëse Aktvendimi [nr. AC-I-16-0122] i 1 tetorit 2020 të Kolegjit të Apelit që deklaroi ankesën e parashtrueses si të paafatshme, lidhur me Aktgjykimin [nr. AC-I-16-0122] 4 tetorit 2019 të Kolegjit të Apelit që deklaroi kërkesën për përmirësim të gabimit të qartë të Kolegjit të Apelit si të papranueshme, në mënyrë efektive ia mohoi parashtrueses “të drejtën e qasjes në gjykatë” nga këndvështrimi i parimit të sundimit të ligjit në një shoqëri demokratike, si dhe garancitë e parapara me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së.
49. Në këtë drejtim, Gjykata thekson që “e drejta në ankesë” nuk është definuar ose nënkuptuar në nenin 6 të KEDNJ-së, por nëse ankesa është lejuar me ligj dhe nëse është parashtruar, dhe në këtë rast Kolegji i Apelit, ishte njoftuar për këtë dhe ishte thirrur për të përcaktuar faktet që janë thelbësore për vazhdimin e procedurave në aspektin procedural, atëherë sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, është i zbatueshëm paragrafi i parë i nenit 6 të KEDNJ-së (shih GJEDNJ *Delcourt kundër Belgjikës*, i 17 janarit 1970, Seria A f. 11-14).
50. Gjykata vëren se arsyeja kryesore për refuzimin e ankesës së parashtrueses nga Kolegji i Apelit përmes Aktgjykimit [Ac-I-16-0122] të 24 majit 2019, ishte sepse kjo e fundit kishte konsideruar se ankesa e parashtrueses së kërkesës ndaj Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar ishte e paafatshme.
51. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se përfaqësuesi i parashtrueses së kërkesës pas pranimit të Aktgjykimit [Ac-I-16-0122] të 24 majit 2019 të Kolegjit të Apelit, ka parashtruar kërkesë për përmirësim të gabimit në Kolegjin e Apelit, ku ishin paraqitur fakte dhe dëshmi se ajo e ka dorëzuar ankesën e saj brenda afatit të paraparë me ligj brenda 21 ditësh nga pranimi i vendimit. Megjithatë, Kolegji i Apelit përmes Aktgjykimit [AC-I-16-0122] të 1 tetorit 2020, edhe pse erdhi në

përfundim që deklaratat e parashtrueses së kërkesës që Aktgjykimi i Kolegjit të Specializuar është pranuar nga parashtruesja më 3 qershor 2016, ishin të sakta, dhe se ankesa ishte paraqitur brenda afatit ligjor, kjo e fundit vendosi se ajo nuk mund të përmirësonte një vendim përfundimtar të Kolegjit të Apelit.

52. Megjithatë, Gjykata vëren se, duke iu përgjigjur kërkesës së parashtrueses për përmirësimin e qartë teknik lidhur me afatin për paraqitjen e ankesës ndaj Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar, Kolegji i Apelit në Aktvendimin [nr. AC-I-16-0122] e 1 tetorit 2020, deklaroi:

“Kolegji i Apelit vërteton që sipas fletëkthesës, data e pranimit të aktgjykimit të kundërshtuar është 03.03.2016, me siguri është fjala për gabim teknik dhe gjykata ka përcjellë këtë gabim duke llogaritur afatin për ankesë prej 21 ditëve prej ditës së përmendur më parë 03.03.2016 që datat e fundit do të ishin ashtu sikurse ka përmendur në aktgjykimin e Kolegjit të Apelit të datës 4 tetor 2019. Kjo ka qenë e pamundur pasi që aktgjykimi i ankimuar C-II-13-0444 është marrë me datën 24 maj 2016.

Kolegji i Apelit vjen në përfundim që deklaratat e parashtruesit të kërkesës që aktgjykimi i ankimuar është pranuar më 3 qershor 2016, janë të sakta. Por aktgjykimi i Kolegjit të Apelit AC-I-16-0122 i datës 4 tetor 2019 është përfundimtarë. Prandaj, sipas praktikës gjyqësore të DHPGJS-së, aktgjykimet, aktvendimi i marrë nga ana e Kolegjit të Apelit janë përfundimtare dhe të plotfuqishme. Këtë lloj qasjeje kanë edhe sistemet juridike në përgjithësi që thirren në parimin e sigurisë juridike

[...]

Edhe Gjykata Kushtetuese e Kosovës, duke vendosur mbi vlerësimin e kushtetutshmërisë së aktgjykimit të DHPGJS-së, ASC-11-0056-A0001 i datës 7 qershor 2012, në rastin nr. KI103/12, në pikën 23 të aktvendimit për papranueshmërinë e pranuar më 22 mars 2013, duke argumentuar pikën në lidhje me vlerësimin e pranueshmërisë së kërkesës së parashtruar para kësaj gjykate, qartë shpreh mendimin e saj juridik. Lidhur me këtë, gjykata vëren që në përputhje me nenin 113.7 të Kushtetutës dhe në përputhje me nenin 47.2 të Ligjit, parashtruesi i kërkesës ka shteruar të gjitha mjetet juridike të parapara me ligj.

[...]

Prandaj, vendimet gjyqësore të Kolegjit të Apelit si shkallë e dytë e Dhomës së Posaçme e Gjykatës Supreme, me asnjë dispozitë procedurale të LPK-në, nuk mund të rishqyrtohen as asnjë Kolegj i Gjykatës Supreme të Kosovës, pasi që vendimi përfundimtar e marrë në shkallën e dytë nga Dhoma e Posaçme si pjesë e Gjykatës Supreme është përfundimtar dhe në bazë të ligjit, cilido organ ligjor tjetër, të bëjë shqyrtimin e tij të mëtejme.

Kolegji i Apelit vëren që në rastin konkret, AC-I-16-0122, tashmë ka vendosur Kolegji i Apelit me aktgjykimin e datës 4 tetor 2019, i cili është i plotfuqishëm.

Prandaj, çdo parashtrësë i parashtruar kundër aktgjykimit të plotfuqishëm të Kolegjit të Apelit, siç tashmë është vendosur nga praktika e saj gjyqësore (ASC-09-0106, ASC-11-0063, ASC-11-0107, AC-I-12-0145), duhet të hedhen poshtë si të papranueshme.

Palët, përveç Gjykatës Kushtetuese në bazë të nenit 9.15 të LPK-së, nuk kanë në dispozicion siç është përmendur më lart asnjë mjet juridik të kontestojë vendimin përfundimtar të Kolegjit të Apelit. Dispozitat e LPK-së si ligj i

veçantë kanë përparësi të zbatimit në LPK, si ligj i përgjithshëm procedural”.

53. Lidhur me këtë, Gjykata rikujton se Ligji nr. 04/L-033 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Ligji nr. 04/L-033), në nenin 10, paragrafi 6 (i aplikueshëm në kohën e paraqitjes së ankesës) parasheh:

[...]

“6. Pala ka të drejtë të apelojë ndaj aktgjykimit apo aktvendimit të gjyqtarit të vetëm, nën-kolegjit apo Kolegjit të Specializuar – apo ndaj gjykatës që ka kompetencë mbi një kërkesë, lëndë, procedurë apo rast sipas paragrafit 4. të nenit 4 të këtij Ligji – tek Kolegji i Apelit, duke parashtruar apelin tek Kolegji i Apelit dhe duke dorëzuar atë parashtrësë tek palët tjera brenda njëzetënjë (21) ditësh. Apeli parashtrohet edhe para gjykatës, Kolegjit të Specializuar, nën-kolegjit apo gjyqtarit që ka nxjerrë aktvendimin apo aktgjykimin në fjalë, brenda të njëjtës periudhë njëzetënjë (21) ditësh. Ky afat fillon të llogaritet prej mesnatës në atë ditë kur gjyqtari i vetëm, nën-kolegji, Kolegji i Specializuar apo gjykata i ka dorëzuar aktvendimin apo aktgjykimin në fjalë palëve me shkrim. Kolegji i Apelit refuzon apelin nëse pala dështon ta parashtrojë atë brenda periudhës së përcaktuar kohore”.

54. Gjykata konsideron se rregullat procedurale që rregullojnë hapat që duhet të ndërmerren për paraqitjen e një ankesë kanë për qëllim që të sigurojnë administrimin e duhur të drejtësisë. Palët në procedurë duhet të presin që rregullat procedurale do të zbatohen. Rregullat e tilla procedurale, apo aplikimi i tyre, nuk duhet të parandalojnë personin ndaj të cilit zbatohen nga përfitimet e mjetit juridik (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ-së: *Sotiris dhe Nikos Koutras ATTEE kundër Greqisë, Aktgjykim i 16 nëntorit 2000*, para. 18). Për më tepër, parashtruesit e kërkesës nuk mund të bartin përgjegjësinë dhe pasojat për gabimet që nuk i'u përkasin atyre por institucioneve përkatëse
55. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se në Aktvendimin [nr. AC-I-16-0122] e 1 tetorit 2020, Kolegji i Apelit përkundër faktit që gjeti se pretendimet e parashtrueses së kërkesës ishin të sakta, dhe rrjedhimisht se ankesa e saj ishte parashtruar sipas afateve të përcaktuara me nenin 10, paragrafi 6 të Ligjit nr. 04/L-033, kjo e fundit refuzoi kërkesën e parashtrueses për përmirësim të gabimit të Kolegjit të Apelit përmes Aktgjykimit të 4 tetorit 2019, duke e konsideruar kërkesën e saj si kërkesë për rishqyrtim të vendimit gjyqësor.
56. Andaj, të dy vendimet e Kolegjit të Apelit rezultuan në pamundësinë që ankesa e parashtrueses së kërkesës ndaj Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar të trajtohej në merita. Në këtë mënyrë, Kolegji i Apelit të dy vendimet e saj, i kufizoi në qasjen e parashtrueses së kërkesës në gjykatë.
57. Gjykata ka theksuar më lart se e drejta e qasjes në gjykatë mund të kufizohet nëse kufizimet a) ndjekin një qëllim legjitim; dhe b) nëse ka një marrëdhënie të arsyeshme të proporcionalitetit midis mjeteve të përdorura dhe qëllimit të kërkuar. Megjithatë, Gjykata vëren se, në rastin konkret, qëndrimet e tilla të Kolegjit të Apelit përmes Aktvendimit [nr. AC-I-16-0122] të 1 tetorit 2020 lidhur me Aktgjykimin [nr. AC-I-16-0122] e 4 tetorit 2019 të Kolegjit të Apelit, në

raport me parashtruesen e kërkesës nuk mund të çonin në një qëllim legjitim që do të lejonte kufizimin e të drejtën në qasje në gjykatë. Nga kjo po ashtu rezulton se nuk ka marrëdhënie të arsyeshme të proporcionalitetit midis mjeteve të përdorura nga Kolegji i Apelit dhe qëllimit të ndjekur, duke pasur parasysh që parashtruesja e kishte paraqitur ankesën e saj ndaj Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar, brenda afatit të paraparë me ligj. Në këtë aspekt, duke mos trajtuar ankesën e parashtrueses së kërkesës ndaj Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar, e cila ishte paraqitur brenda afatit ligjor, Kolegji i Apelit i kishte cenuar asaj, thelbin e “së drejtës së qasjes në gjykatë”.

58. Në këtë aspekt, Gjykata konsideron se është e drejtë e Kolegjit të Apelit që të marrë vendim në përputhje me juridiksionin e saj, për aprovimin apo refuzimin e ankesës së parashtrueses së kërkesës, por vetëm pasi asaj, në pajtim me dispozitat e aplikueshme, t’i vlerësohet ankesa e saj ndaj Aktgjykimit [C-II-13-0444] të Kolegjit të Specializuar në merita.
59. Andaj, Gjykata konsideron se në rrethana të tilla, parashtruesja e kërkesës është privuar nga e drejta e saj për qasje në gjykatë, si parim i një gjykimi të drejtë dhe të paanshëm në pajtim me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së.
60. Rrjedhimisht Gjykata konstaton se ka pasur shkelje të nenit 31.1 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6.1 të KEDNJ-së.
61. Duke pasur që Gjykata ka gjetur shkelje të së drejtës për një gjykim të drejtë të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së, nuk e sheh të nevojshme të shqyrtojë ndaras pretendimet për shkelje të të drejtave të garantuara me nenin 24, 32 dhe 54 të Kushtetutës.

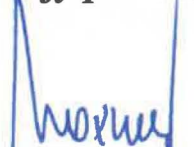
PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, me nenet 20 dhe 47 të Ligjit dhe me rregullin 59 (1) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 13 prill 2021, njëzëri

VENDOS

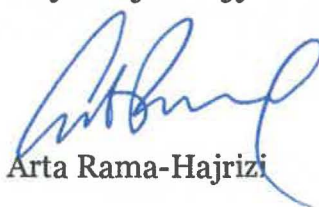
- I. TË DEKLAROJË kërkesën të pranueshme;
- II. TË KONSTATOJË se ka pasur shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës dhe nenit 6 [E drejta për një proces të rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut;
- III. TË SHPALLË të pavlefshëm, në raport me parashtruesen e kërkesës, Aktvendimin [nr. AC-I-16-0122] e 1 tetorit 2020 të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, dhe Aktgjykimin [nr. AC-I-16-0122] e 4 tetorit 2019 të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës.
- IV. TË KTHEJË Aktvendimin [nr. AC-I-16-0122] e 1 tetorit 2020 të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, dhe Aktgjykimin [nr. AC-I-16-0122] e 4 tetorit 2019 të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës, për rishqyrtim në pajtim me Aktgjykimin e kësaj Gjykate;
- V. TË URDHËROJË Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës që ta njoftojë Gjykatën, në pajtim me rregullin 66 (5) të Rregullores së punës, deri më 18 tetor 2021, për masat e ndërmarra për zbatimin e Aktgjykimit të Gjykatës;
- VI. TË MBETET e përkushtuar në këtë çështje në pajtim me këtë urdhër;
- VII. T'UA KUMTOJË këtë Aktgjykim palëve dhe, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit, ta publikojë në Gazetën Zyrtare;
- VIII. Ky Aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Safet Hoxha

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi